

1/2019

www.doo.cz

OKNO

do života ostravsko-opavské diecéze

ZPRAVODAJSTVÍ

FARNOST

TÉMA

CHARITA

Místek se rozloučil
s Mons. Josefem
Maňákem

Stonava na
Karvinsku
a Louky nad Olší

P. Richard
Henkes, SAC,
bude blahořečen

Malí i velcí vyšli
do ulic koledovat
pro Charitu

Diecézní pouť do Říma k 30. výročí svatořečení sv. Anežky České od 10.–16. listopadu 2019

Biskupové českých a moravských diecézí vyzývají ke společné národní pouti do Říma. V roce 1989 sv. Jan Pavel II. svatořečil v Římě za osobní přítomnosti 10 000 věřících z Československa a krajanů, žijících v exilu naši patronku, svatou Anežku Českou.

V listopadu 2019 bude naše katolická církev znovu putovat společně do Říma, abychom poděkovali za dar svobody a prosili za duchovní obrodu naší země i s přímlovou sv. Anežky České.

Ostravsko-opavská diecéze připravuje Diecézní pouť do Říma ve spolupráci s CK Palomino ve dnech od 10. do 16. listopadu 2019. Cena autobusového zájezdu je 12.900 Kč.

Program pouti:

1. den - Ostrava – odjezd v odpoledních hodinách, nástupní místa po trase dle dohody, noční jízda do Říma.

2. den - Řím – Bazilika San Giovanni in Laterano, Svaté schody, Santa Croce in Gerusalemme – titulární chrám kardinála Vlka, Santi Marcellino e Pietro – titulární chrám kardinála Duky, Bazilika Santa Maria Maggiore – mše sv. za dar duchovní obnovy země a ochranu.

Panny Marie s přímlovou svatých věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, večeře, nocleh.

3. den - Řím – Vatikán - Bazilika sv. Petra – v 10:00 mše sv. ke cti sv. Anežky České na poděkování za dar svobody ke 30. výročí svatořečení sv. Anežky.

Po mši sv. modlitba v kryptě u sochy sv. Anežky České, zakladatelky křesťanské charity.

Socha byla věnována Sv. otci Františkovi v mimořádném Svatém roce Milosrdenství 10. září 2016.

Piazza Navona, Pantheon, Santa Maria sopra Minerva, Fontana di Trevi, Španělské schody, večeře, nocleh.

4. den - Řím - Vatikán – Svatopetrské náměstí - generální audience se Sv. otcem Františkem, v 15:00 mše sv. v bazilice sv. Jana v Lateránu, večeře, nocleh.

5. den - Řím – katakomby sv. Kalixta, kostel Domine quo vadis, trapistické opatství Tre Fontane, bazilika San Paolo fuori le Mura, večeře, nocleh.

6. den - Řím – Bazilika sv. Klimenta – hrob sv. Cyrila, Koloseum, San Pietro in Vincoli – socha Mojžíše, chrám S. Maria ara Coeli, Forum Romanum, Santa Maria della Vittoria, odjezd ve večerních hodinách.

7. den - příjezd do ČR v odpoledních hodinách.

Termín: 10. 11.–16. 11. 2019

Cena: 12.900,- Kč

Cena zahrnuje: dopravu luxusním autobusem, 4x ubytování v hotelu ve 2 lůžkových pokojích, 4x polopenze, kompletní cestovní pojištění, služby odborného průvodce, pojištění CK č. 159/1999 Sb.

CK Palomino si vyhrazuje právo na změnu programu.

Informace o přihláškách budou zveřejněny v 2. polovině ledna 2019 na diecézních stránkách www.doo.cz.

Z DIÁŘE BISKUPA FRANTIŠKA & BISKUPA MARTINA

1. 1.	9.30	Ostrava – katedrála	Slavnost Matky Boží, P. Marie (b. František, b. Martin)
6. 1.	9.30	Ostrava – katedrála	Slavnost Zjevení Páně (b. František a b. Martin)
10. 1.	9.30	biskupství	Schůze děkanů a kněžské rady (b. František a b. Martin)
15. 1.	9.00	Praha	Stálá rada ČBK (biskup František)
	9.00	kaple biskupství	Mše svatá – animátoři seniorů (b. Martin)
29.–31. 1.		Praha	Zasedání ČBK (b. František a b. Martin)
2. 2.	9.30	Místek – sv. Jan a Pavel	Den zasvěceného života (b. František a b. Martin)
6. 2.	8.15	Odry – kostel sv. Bartoloměje, SPgŠ a SZŠ sv. Anežky České	Mše svatá a žehnání nových prostor církevní školy v Odrách (b. František a b. Martin)
11. 2.	7.30	Ostrava – katedrála	Světový den nemocných – udílení svátosti nemocných (b. František)
13. 2.	18.00	Ostrava-Stará Bělá	Udělení služby lektora (b. František)
17. 2.	9.30	Olomouc – kněžský seminář	Udělení služby lektora (b. František)
21. 2.	9.30	Ostrava – biskupství	Pohovory před jáhenstvím (b. František)

- 4 ZPRAVODAJSTVÍ**
Rozloučení s Mons. Josefem Maňákem
- 5 ZPRAVODAJSTVÍ**
Půlnoční mše za oběti důlního neštěstí
- 6 ZPRAVODAJSTVÍ**
V Jeseníku opravili mariánský obraz
- 7 ZPRAVODAJSTVÍ**
Biskup požehnal poutníkům do Panamy
- 8 CHARITA**
Tříkrálové průvody podpořily sbírku
- 9 CENTRUM PRO RODINU**
Poděkování Marii Göttlicherové
- 10 CENTRUM PRO MLÁDEŽ**
CENTRUM PRO RODINU
- 11 KATECHETICKÉ**
A PEDAGOGICKÉ CENTRUM
CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ
- 12 FARNOST**
Stonava na Karvinsku
- 14 TÉMA**
P. Richard Henkes, SAC, bude blahořečen
- 16 KULTURA,**
100 let od „sedmidenní války“
připomenou bohoslužba i výstava
- 17 KNIHOVNIČKA**
Knižní novinky
- 18 EVANGELIZACE**
Církevní turistika na veletrhu v Brně
- 19 OSOBNOST VÍRY**
P. Rudolf Tomanek (1879–1941)

Být, či nebýt Kristovým svědkem v této době?

Milí čtenáři,

před několika dny jsme začali psát nový letopočet 2019. Na počátku každého roku si obvykle klademe řečnickou otázku: Jaký asi ten rok bude? Co nám přinese? Už teď víme, že nám letošní rok přinese několik jubileí. Bude to například v únoru připomínka 1150 let od smrti sv. Cyrila nebo v listopadu 30. výročí svatořečení sv. Anežky České a s ní spojeného pádu totalitního komunistického režimu v naší zemi. V diecézi si budeme v září připomínat 400 let od mučednické smrti jezuity sv. Melichara Grodeckého a v říjnu oslavíme 20 let od povýšení poutního kostela Navštívení Panny Marie ve Frýdku na baziliku minor. Oslava nějakého životního jubilea čeká v tomto roce možná i vás. Významná událost pro diecézi se odehraje někdy během roku pravděpodobně v německém Limburgu, kde bude blahořečen P. Richard Henkes, kněz řádu pallo-tinů, který zemřel v koncentračním táboře v Dachau. Tento řeholník působil také ve Strahovicích v naší diecézi, a tak máme naději v jeho přímělu v nebi. To jsou zatím jen některé řádky na nepopsaných stránkách nového roku. Jaký na tyto řádky my sami napíšeme příběh, záleží jen na nás. Básník, dramatik a autor mnoha divadelních příběhů William Shakespeare, od jehož narození uplyne letos 455 let, vkládá Hamletovi ve známé tragédii do úst slova: „Být, či nebýt? To je, oč tu běží.“ Je to přemítání nad smyslem lidské existence. Parafrázujeme-li tento Shakespearův text, můžeme dojít ke klíčové otázce existence křesťanské: Být, či nebýt Kristovým svědkem v této době? To je, oč tu běží. Nestačí jen dojít o Vánocích k betlému. Je potřeba narozeného Spasitele přijmout a uvěřit v něho. Přijmout, či nepřijmout Krista jako toho, kdo povede moje kroky a moji ruku při psaní mého životního příběhu v novém roce. To je, oč tu běží. Vypadá to jako samozřejmost. Že to až tak samozřejmé není, potvrzují slova prologu Janova evangelia: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali.“ (Jn 1, 1) Ani my, kteří jsme v Krista uvěřili, neumíme vždycky přijmout a vtělit jeho evangelium do svého života, do svých slov a skutků. Potom se náš život mnohdy stává komedií nebo tragédií. S Kristem má být náš život žitým evangeliem, jak to vidíme na sv. Cyrilovi, sv. Anežce, sv. Melicharovi Grodeckém či P. Richardu Henkesovi. Kéž se nám to v novém roce daří!

Mons. Martin David
pomocný biskup - generální vikář

OKNO – AD 2019

Vydává a rozšiřuje
Biskupství ostravsko-opavské
Kostelní nám. 1, 728 02,
Ostrava. IČ: 65468953

Redakce: Kostelní nám. 1
728 02, Ostrava 1
tel. 597 822 231
fax: 596 114 819
e-mail: okno@doo.cz

Registrace MKČR
evidenční číslo: E 10988

Šéfredaktor:
Pavel Siuda

Stálí spolupracovníci:
Libor Rösner, Jana Praisová
P. Dr. Marcel Puvák
Korektura: Libor Rösner
Fotograf: Pavel Zuchnický

Grafická úprava a tisk:
© KLEINWÄCHTER holding s.r.o.
Frýdek-Místek, ČSA 2233
tel. 558 437 147
tiskarnaklein@tiskarnaklein.cz
http://www.tiskarnaklein.cz

Vychází: 11 x ročně

Náklady na výrobu a tisk
10 Kč

Titulní strana obálky:
Tříkrálový průvod v Opavě
Foto: Pavel Zuchnický

Zadní strana obálky:
Tříkrálový průvod v Opavě
Foto: Pavel Zuchnický

Vyšlo: 11. 1. 2019

Uzávěrka: 24. 1. 2019

Místek se rozloučil s Mons. Maňákem

Místek/Hovězí – „Přijde mi to, jako bych přišel o otce,“ svěřil se krátce po zádušní mši svaté za zemřelého místeckého faráře a děkana Mons. Josefa Maňáka jeden z mnoha účastníků posledního rozloučení. S knězem, který se po celý svůj život snažil být opravdovým duchovním otcem nejen ve farnosti Místek, ale také v dalších obcích v okolí, se lidé v sobotu 8. prosince rozloučili v Místku i ve farnosti Hovězí, kde byl pochován.

Rozloučit se s ním nepřišly stovky, ale určitě více než tisíc lidí. Kostel sv. Jana a Pavla v Místku byl ještě před zahájením requiem zcela zaplněný a část účastníků zůstala venku sledovat mši svatou na velkoplošné obrazovce televize Noe. Horlivost kněžské služby zemřelého otce Josefa Maňáka vyzdvihl ve své promluvě také biskup František Václav Lobkowicz. „Byl to vnitřně zlatý člověk, který věděl, jaký je jeho úkol – hlásat evangelium,“ řekl biskup a dodal, že ve výčtu všeho toho, co dobrého během svého kněžského života vykonal, měla důležité místo služba zpovědníka. „Dlouhé hodiny seděl ve zpovědnici a opravoval chrámy lidských duší,“ dodal biskup.

Na obětavost, pastorační vynalézavost a příkladný vztah k dětem vzpomínali

Zádušní mši svatou za zemřelého Mons. Josefa Maňáka celebroid v kostele sv. Jana a Pavla v Místku biskup František Václav Lobkowicz. V Hovězí na Vsetínsku sloužili zádušní mši biskup Martin David a pomocný biskup olomoucký Antonín Basler. Foto: Ivana Bužková/Člověk a víra

na závěr mše svaté také další řečníci. V každé vzpomínce se objevila zmínka o otcovském vztahu kněze k lidem, k nimž byl během své 32 let dlouhé kněžské služby poslán. Stejně tak se v nitru každého farníka objevila otázka, kdo jej teď nahradí. Tuto otázku si kla-

de také otec biskup Lobkowicz, který přítomné smuteční hosty vyzval k modlitbě za dobrou volbu jeho nástupce.

Mons. Josef Maňák se v Místku poprvé objevil jako novokněz v roce 1986. Po dvou letech byl přeložen do Kozlovic. Zde byl v roce 1990 jmenován děkanem místeckého děkanátu a o rok později se již stěhuje na faru do Místku. Opravoval kostely, faru a přilehlé farní domy. Zakládal farní společenství. Charisma pro práci s lidmi projevil již před vstupem do kněžského semináře ve svém rodišti, kde v roce 1976 založil folklorní soubor Hovězan, který se brzy přejmenoval na soubor Ovčák.

Mezi členy tohoto mládežnického souboru byl tehdy také P. Antonín Kocurek. Také on se vydal po stopách otce Josefa do kněžského semináře. „Znali jsme se velmi dobře. On byl taková hybná síla v naší farnosti. Také díky jemu jsem se stal knězem,“ svěřil se otec Antonín, který neváhal na pohřeb svého přítele a spolubratra v kněžské službě přiletět až z New Yorku, kde působí v komunitě českých krajanů. Společně s dalšími kněžími a pomocnými biskupy Martinem Davidem a Antonínem Baslerem jej doprovodil až na hřbitov vedle kostela sv. Máří Magdalény v Hovězí.

Pavel Siuda

„Ježíškova vnoučata“ z Oder

Odry/Ostrava - Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola svatě Anežky České v Odrách se zapojila do sociálního projektu Českého rozhlasu „Ježíškova vnoučata“. Mezi osamělými seniory na internetových stránkách projektu si skupinka studentů z 3. ročníku oboru Sociální činnost vybrala paní Veronu z Ostravy, které přijeli osobně splnit její vánoční přání. Jedenadevadesátiletá klientka Charitního domu sv. Alžběty v Ostravě si přála k Vánocům vlnu a časopisy o plnění.

„Toto přání jí přijeli splnit naši studenti. Dárek jeli předat osobně do Charitního domu sv. Alžběty v Ostravě. Paní Verona byla z návštěvy nadšena a studenti mile potěšeni, že mohli tento dobrý skutek v tento předvánoční čas splnit a udělat tak staršímu člověku radost,“ uvedla ředitelka církevní školy Pavla Hostašová.

Studenti „Ježíškova vnoučata“ s paní Veronou, které předali dárek. Projekt měl premiéru v roce 2017. S nápadem obdarovávat osamělé seniory přišla jedna z mladých redaktorek Českého rozhlasu. Foto: www.cssodry.cz

V Ostravě i Stonavě uctili zemřelé horníky

Stonava/Ostrava (pas) - Zbývaly pouhé čtyři dny do Štědrého dne a v Dole ČSM ve Stonavě na Karvinsku se rozezněly sirény. Výbuch metanu způsobil jedno z nejtragičtějších důlních neštěstí za poslední dvě dekády. Z černouhelného dolu se domů ke svým rodinám nevrátilo třináct horníků. Dvanáct z nich za prací dojíždělo z nedalekého Polska. Rodinám obětí kondolovali státníci, regionální politici i církevní představitelé. Kardinál Dominik Duka poslal na Karvinsko kondolenci a soustrast vyjádřil rovněž metropolita Horního Slezska, katovický arcibiskup Wiktor Skworc. Soustrast rodinám vyjádřili ostravsko-opavský biskup František Václav Lobkowicz a pomocný biskup Martin David. „Zpráva o důlním neštěstí v Dole ČSM ve Stonavě nás hluboce zasáhla, o to více, že nastala v této předvánoční době. Vyjadřujeme svou upřímnou soustrast všem pozůstalým po obětech neštěstí a zahrnujeme ve svých modlitbách všechny oběti, zraněné a také rodiny, které neštěstí zasáhlo,“ uvedli ve svém prohlášení biskupové, kteří za oběti důlního neštěstí a jejich rodiny sloužili půlnoční mši svatou na Štědrý den v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Vánoční svátky s modlitbami za horníky prožívala zejména samotná

Půlnoční mši svatou na Štědrý den 24. prosince 2018 sloužili biskup František Václav Lobkowicz a pomocný biskup Martin David za zemřelé horníky z Dolu ČSM ve Stonavě na Karvinsku, kteří zahynuli při důlním neštěstí, 20. prosince při výbuchu metanu a požáru. Jejich památku uctili také členové hornických spolků oděni v tradiční černou uniformu. Foto: Pavel Zuchnický

Stonava. V kostele sv. Máří Magdaleny sloužil místní duchovní správce P. Dr. Roland Manowski-Słomka mše svaté za oběti neštěstí nejen na Štědrý den, ale i v den slavnosti Narození Páně. Bohoslužeb v Ostravě i ve Stonavě se zúčastnili muži i ženy v hornických uniformách a regionální politici. Stonavský

farář přítomným přečetl kondolenční dopis katovického arcibiskupa. „Jsem duchovně spojen s vámi se všemi a v modlitbě na přímluvu Pannny Marie Bolestné – prosím dobrého Boha, který zná naše srdce, aby je všechny přijal na hostině ve svém království,“ uvedl arcibiskup Wiktor Skworc.

Před Vánoci zemřel salesián P. Jan Hurník

Ostrava - Ve středu 19. 12. 2018 ve věku 66 let přijal pozvání k osobnímu setkání se vzkríšeným Pánem P. Jan Hurník, SDB. V pátek 28. prosince se s ním přišly do kostela sv. Josefa v Ostravě rozloučit stovky lidí. Svou přítomností a modlitbou děkovali Bohu za kněze, který se v době komunistické totality zapojil již jako tajně svěcený kněz do aktivit tzv. podzemní církve organizováním salesiánských chaloupek. Po politických změnách v roce 1989 se společně se svým bratrem Václavem s vervou zapojil do rozvoje díla Dona Boska v Ostravě i v dalších místech salesiánské pastorace.

Jan Hurník se narodil 11. 5. 1952 v Ostravě-Vítkovicích jako mladší ze dvou bratrů. Dětství prožil s rodiči v Polance nad Odrou. Záhy začal se svým starším bratrem Václavem ministrovat v kostele

sv. Anny v Polance, kde jim farář P. Alois Vičar dal dobré základy do života.

V mládí se zapojil do skautského hnutí, přes bratrance Aloise Hurníka se seznámil se salesiánem P. Václavem Filipcem. V době normalizace absolvoval spolu s dalšími salesiány tajná kněžská studia. Noviciát zahájil v roce 1974 pod vedením Václava Filipce. První sliby složil roku 1975 ve Velkých Karlovicích. Na kněze byl vysvěcen roku 1984 v Berlíně pomocným biskupem Wolfgangem Weiderem. V roce 1986 zakoupili s bratrem a dalšími salesiány dům poblíž poutního místa Maria Talhof u vesnice Filipovice na Opavsku, kde pořádali akce pro

mládež. Po roce 1989 rozjeli akce pro mládež na Orlím hnízdě nad vesnicí Čeladná. Později přibýlo rekreační zařízení Vítkovických železáren Hadinka u Budišova nad Budišovkou.

V devadesátých letech se Jan Hurník podílel na rekonstrukci kostela a salesiánského domu Don Bosko v Ostravě, který postupně přebírali od krajské vojenské správy. V roce 1995 odešel z Ostravy do Prostějova, kde spravoval farnosti Smržice a Olšany. V roce 1997 se přestěhoval do Vřesovic u Prostějova jako vychovatel na učiliště Don Bosko. Až do roku 2005 se s Jindřichem Hoňkem st. podílel na rozvoji díla střediska a kostela a kaple v Havířově. V roce 2007 odešel do místa svého posledního působení v Teplicích v Čechách. Zemřel v ostravském Hospici sv. Lukáše.

V Jeseníku zrestaurovali mariánský obraz

Jeseník – V sobotu 8. prosince 2018 došlo v Jeseníku k odhalení nově zrestaurovaného obrazu Neposkrvněné Panny Marie, aby jej vzápětí požehnal o. Jiří Filipec. Datum nebylo zvoleno náhodně, vždyť ten den slaví Církev svatá o slavnost Neposkrvněného početí Panny Marie.

Vlastně až během restaurování se zjistilo, že tento mariánský obraz, evidovaný jako kulturní památka, pochází z dílny malíře Josefa Templera, rodáka z Mnichova u Vrbna a otce dvou synů-malířů Rudolfa a Franze. Autor tehdy v r. 1839 při malování vycházel z Janovy Apokalypsy, konkrétně ze slov o „ženě zalité sluncem s měsícem pod nohama“.

Restaurování obrazu proběhlo z podnětu Katolického spolku Jeseník a zhostil se ho zkušený restaurátor Mgr., Mgr. art. Jan Bittner. „Obraz na plátně byl vypnut do nového rámu, byla sejmuta vrstva usazenin, zoxidovaného lakování a retuš v malbě, protržená místa se scelila lněnými vlákny, obraz byl nakonec vyretušován akvarelovými barvami a ošetřen lakem s příměsí včelího vosku. Podobně medailony malované na plechu byly očištěny od zbytků svící a výkvětů koroze. Nejvíce práce pak bylo na samotném rámu: Bylo potřeba doplnit chybějící části, odstranit

Téměř dvě stě let starý obraz Neposkrvněné Panny Marie z farního kostela v Jeseníku prošel důkladnou obnovou. Restaurování obrazu, který je dílem malíře Josefa Templera z Mnichova u Vrbna pod Pradědem, se ujal restaurátor Jan Bittner ze Staříče. Foto: Farnost Jeseník

zoxidované bronzování a doplnit chybějící zlatení plátkovým zlatem. Odkrylo se původní šedočerné mramorování, které bylo v minulosti druhotně zakryto světlezeleným nátěrem,“ přibližuje průběh restaurátorských prací předseda Katolického spolku Jeseník Vít Slezák.

Náklady na restaurování obrazu se vyšplhaly na 197 800 Kč, přičemž

80 000 Kč poskytlo ministerstvo kultury z dotačního programu, 30 694 Kč našli organizátoři podniku v kostelní kasičce a dalších 67 899 Kč na účtu pro tyto účely zřízeném.

Pomohlo hlasování na internetu

20 000 Kč pak získali organizátoři od Institutu pro památky a kulturu jako cenu za 2. místo v soutěži veřejných sbírek pořádaných na obnovu památek. Jednalo se o cenu veřejnosti, kdy mohli lidé na internetu hlasovat z širší nabídky památek určených k restaurování. Obraz jesenické Panny Marie získal 563 hlasů.

„Ve výsledku se vybralo o 793 Kč víc, než bylo potřeba. Za tyto zbylé peníze jsme nechali vytisknout upomínkové obrázky s obrazem,“ říká Vít Slezák a dodává: „Myslím si, že tento obraz je opravdový poklad. Ne pro množství zlata v rámu nebo pro celkovou částku peněz, ale je to poklad v nebi v biblickém slova smyslu. Jednou se stejně rozpadne, možná shoří při požáru nebo ho někdo někdy ukradne, ale co přetrvává navěky, je úmysl. Úmysl, s jakým kdo přispěl na opravu. A přispěl-li někdo z lásky k Bohu a k Panně Marii, je to ta nejlepší investice, protože Bůh se nikdy nenechá ve své štědrosti zahanbit.“

Libor Rösner

Kalendárium roku 2019 – 1. pololetí

Datum	Místo	Událost
1.–14. 1.	Diecéze	Tříkrálová sbírka v diecézi
22.–27. 1.	Panama	Světový den mládeže
27. 1.–4. 2.	Taizé	Pouť mladých
2. 2.	Místek	Den zasvěceného života
19.–21. 3.	Odry	Celostátní přehlídka
5.–7. 4.	Frýdek	BISCUP
27. 4.	Ivančena	Setkání skautů
11. 5.	Maria Hilf	Diecézní pouť rodin
14. 5.	Maria Hilf	Diecézní pouť kněží
24. 5.	Diecéze	Noc kostelů
29. 5.	Biskupství	Diecézní setkání seniorů
14.–16. 6.	Ostrava-Kunčičky	Slezská lilie – festival
22. 6.	Ostrava – katedrála	Jáhenské svěcení
29. 6.	Ostrava – katedrála	Kněžské svěcení

Biskup požehnal poutníkům do Panamy

Ostrava (pas) – Biskup František Václav Lobkowicz sloužil v pátek 4. ledna večerní mši svatou v kapli biskupství pro poutníky, kteří se v příštích dnech vypraví na Světové dny mládeže do středoamerické Panamy. Při mši svaté požehnal poutníkům na dalekou cestu. Světové dny mládeže 2019 s papežem Františkem se budou konat od 22. do 27. ledna 2019 v Panama City.

Předprogram v diecézích v Panamě a Costa Rice začíná již v polovině ledna. Poutníci se do Panamy přepravují individuálně nebo po menších skupinách letecky. Z ostravsko-opavské diecéze se na Světové dny mládeže chystá 22 poutníků. Do dějiště Světových dní mládeže se chystá také výprava z televize Noe. Z celé České republiky se setkání s papežem v Panamě zúčastní 150 poutníků.

Jedním z těch, kdo se do Panamy vypraví, je Vojtěch Glogar z Hůrky nad Odrou. V současné době pracuje jako „týmák“ ve Staré Vsi nad Ondřejnicí a do letadla směr Panama usedne již 12. ledna. „Letenka mě vyšla na 18 tisíc korun. Na cestu se těším, i když mám trochu strach,“ líčí své dojmy před odletem mladý poutník. Na pouť do Střední

Ameriky se musel vybavit nejen vízem pro přestup ve Spojených státech, ale také řadou očkování na tropické nemoci. „Na žlutou zimnici, žloutenku a břišní tyfus,“ dodává poutník. Zkušenost ze Světovým setkáním mládeže má zatím jen z Krakova. „Byl jsem tehdy jen na závěrečné mši svaté s papežem Františkem. Na celém setkání jsem nikdy nebyl. Do Panamy se chystám

i na předprogram v diecézích,“ říká Vojtěch a dodává, že kromě letenky si každý účastník setkání s registrací koupil tzv. poutnický balíček za 7 500 Kč. Organizátoři poskytnou poutníkům ubytování v některé z místních rodin. Stravování si musí každý zajistit sám. Zpátečný let má rezervovaný za více než dva týdny, tak kromě Panamy by rád poznal i další země v okolí.

Od Kolína přes Sydney do Panamy

Zkušeným poutníkem na Světové setkání mládeže je P. Bohumil Vícha z farnosti Oldřišov u Opavy. Poprvé se s mládeží vydal v roce 2005 do Kolína nad Rýnem. Od té doby nevynechal žádnou z výprav do dění Světových setkání s papeži Benediktem XVI. a Františkem. Na seznamu poutí tak již má v roce 2008 Melbourne a Sydney, v roce 2011 Madrid, za další dva roky brazilské Rio, Krakov v roce 2016 a nyní se chystá s českými poutníky do Panamy. „Ta setkání s mladými mě nadchla v tom Kolíně. Jsou tam vždy na programu velmi zajímavé věci, mohu se jako kněz věnovat mladým, zpovídám, vedu duchovní rozhovory. Je to vždy dobře využitý čas od rána do noci,“ říká kněz, který si zjistil, že v Panamě kromě španělštiny užívají sedm indiánských jazyků.

Kalendárium roku 2019 – 2. pololetí

Datum	Místo	Událost
1. 7.	Prašivá	Diecézní setkání dětí
29. 6.–5. 7.	Opava/Velehrad	Diecézní pěší pouť mládeže
24. 8.	Hrčava – Trojmezí	Pouť tří národů
1. 9.		Den modliteb za stvoření
1. 9.	Český Těšín	Pouť sv. Melichara Grodeckého
16. 9.		Den církevních škol
21. 9.	Maria Hilf	Pouť národů
24. 9.	Ostrava-Pustkovec	Začátek akademického roku VŠ
25. 9.	Ostrava	Diecézní pouť seniorů
27. 9.		Den charity v ČR
1. 10.	Biskupstství	Kněžský den
12. 10.		Diecézní pouť ministrantů
27. 10.	Frýdek – bazilika	20. výročí povýšení kostela na baziliku
11.–16. 11.	Řím	Diecézní pouť k 30. výročí svatořečení sv. Anežky České
24. 11.	Ostrava – katedrála	Slavnost Krista Krále

Sbírku podpořily Tříkrálové průvody

Opava - Tříkrálové průvody na podporu Tříkrálové sbírky zorganizovali letos v Opavě, Novém Jičíně, Frýdku-Místku, Bílovci a v Třinci. Opavským koledníkům přijel v pátek 4. ledna osobně požehnat pomocný biskup Martin David. Koledníci v nádherných kostýmech prošli ulicemi Opavy a zastavili se až u Slezského divadla, kde se králové poklonili u jeslíček Ježíškovi, Marii i Josefovi a předali jim dary.

Vše vypadalo jako opravdové. Za ztvárnění průvodu a kostýmy vděčí Charita Opava právě hercům z divadla, kteří se zhostili hlavních rolí. Vystoupení zorganizovala režisérka Jana Pletichová. Do kroku hrál bubenický orchestr Boris a zazpíval pěvecký sbor Domino.

Tříkrálové průvody, organizované stejně jako Tříkrálová sbírka Charitou Opava, jsou již tradicí, která láká stále více velkých i malých účastníků. Magnetem pro diváky byla také velbloudice Šemi, jejímž majitelem je provozovatel kružberské farmy Tomáš Patera. Koledníkům požehnal pomocný biskup Martin David. Průvodu se zúčastnil i opavský děkan P. Jan Czudek. Foto: Pavel Zuchnický

Účastníky průvodu včetně vzácného hosta otce biskupa Martina Davida přivítal pod Ptačím vrchem ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který připomněl, že stovky koledujících nevybírají peníze pro sebe, ale pro ty, kteří se neobejdou bez pomoci ostatních. „Tato vzájemná solidarita dává sbírce velmi lidský rozměr. Je podivuhodné, kolik dobrovolníků je

Opavou prošel v pátek 4. ledna 2019 Tříkrálový průvod. Zapojili se do něj herci ze Slezského divadla i velbloudice Šemi z kružberské farmy Tomáše Patera. Koledníkům požehnal pomocný biskup Martin David. Průvodu se zúčastnil i opavský děkan P. Jan Czudek. Foto: Pavel Zuchnický

do této sbírky zapojeno, kolik koledníků je ochotných obětovat něco ze svého pohodlí a kolik štědrých lidí jim otevírá své dveře. Z výnosů sbírky pak můžeme v Charitě Opava pomáhat těm, kteří pomoc potřebují,“ dodal Jan Hanuš.

A stejně jako při samotné Tříkrálové sbírce, i při pátečním průvodu pomáhalo velké množství ochotných lidí a charitních dobrovolníků. V průvodu,

v jehož čele kráčeli Jan Hanuš, biskup Martin David a opavský děkan Jan Czudek, jsme mohli obdivovat krásně vystrojené tři krále a andělíčky v podání herců Slezského divadla v Opavě.

Přes Ostrožnou ulici dorazil průvod ke Slezskému divadlu, kde se Kašpar, Baltazar a Melichar se svým doprovodem poklonili u jeslíček Ježíškovi, Marii i Josefovi a předali jim dary. Ježíšek, kterého spolu s rodiči znamenitě „zahrála“ pětíměsíční Anička Kružberská ze Stěbořic, sice na počátku trochu plakal, ale po chvíli se zase utišil. Všechny koledníky pak požehnal biskup Martin David, který připomněl poslání Tříkrálové sbírky, jejíž výtěžek bude po celý rok 2019 pomáhat potřebným v našem bezprostředním okolí.

Ani poté se ale několik stovek účastníků průvodu, které neodradilo ani studené počasí, nemuselo rozcházet. Mnozí využili možnosti zahrát se zdarma punčem u charitního stánku nebo si pořídit selfie s velbloudicí Šemi. Ta sice oproti loňsku k vyrostla a zesílila, ale na to, aby se na ní mohly děti povořit, ještě není dostatečně stavěná – tak snad příští rok.

www.charitaopava.cz

V Opavě hrají o smartphony. Ostrava zve do Zoo

Opava – Dobrý výsledek Tříkrálové sbírky stojí a padá s počtem koledníků, kteří jsou ochotní v prvních lednových dnech vyrazit do ulic. Koordinátoři Tříkrálové sbírky toto dobře vědí a snaží se děti motivovat ke koledování různými metodami. V Opavě se například soutěží o chytré mobilní telefony značky Samsung. Galaxy J3. Letošní novinkou je literární soutěž o nejlepšího tříkrálového spisovatele, do níž se můžete zapojit tím, že nám napíšete o svých zážitcích z koledování. „Stačí pár řádků, ale můžete se také rozepsat a zaznamenat, co pěkného nebo i smutného jste během příprav nebo samotného koledování zažili,“ vysvětluje koordinátorka „Tříkrálovky“ Marie Hanušová.

Chybět nebude ani soutěž O nejlepší Tříkrálové foto nebo selfie, kterou již potřetí vyhlašujeme spolu s týdeníkem REGION OPAVSKO.

Charita Ostrava tradičně připravuje pro koledníky odměnu v podobě pronajátého kluziště a letos děti pozve také do Zoologické zahrady.

Charita Jeseník připravila pro koledníky již podvanácté výtvarnou soutěž na téma Cesta tří králů, ta proběhne od 1. do 31. 1. 2019. Obrázky do velikosti A3 (s uvedením jména autora a věku) mohou děti (7–16 let) odevzdávat v knihkupectví Domeček v Jeseníku nebo na střediscích Charity Jeseník.

Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí

Někdy už býváme jako rodiče z výchovy unaveni.

Cítíme, že nám bere energii stálé vysvětlování, zákazy, příkazy, křik...

Že se nám z rodiny vytratila radost ze společného prožívání, že se spolu neumíme bavit, že si spolu nepovídáme, že se nám život smrškl do kusých informací.

- Pojdte se s námi zastavit, odpočinit si, načerpat,
- Pojdte s námi získat nové podněty, způsoby, inspiraci,
- Pojdte se s námi naučit mluvit tak, aby nás děti poslouchaly,
- Pojdte se s námi naučit naslouchat tak, aby děti s námi mluvily.

Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí

– to je devět setkání kurzu vytvořeného na základě individuální psychologie Alfreda Adlera a Rudolfa Dreikurse. Nabízíme interaktivní setkávání, možnost přijít se svým výchovným problémem, nahlédnout do výchovných stylů, sourozeneckých konstelací, zjistit, proč děti „zlobí“, jak funguje v našem životě podpora a povzbuzení, jak sdělovat, abychom byli slyšeni. Možnost se zastavit, načerpat, sdílet.

Zdarma pro obyvatele vybraných obcí

Kurz Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí začíná v Brušperku na faře a bude probíhat každý čtvrtek od 24. 1. 2019 od 17.00 hodin.

Kurz Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí začíná v Komorní Lhotce na faře SCEVA každé pondělí od 14. 1. od 17.00 hodin.

V rámci projektu Kompetence pro stabilnější rodinu je kurz pro obyvatele Brušperku a obcí Fryčovice, Hukvaldy, Kozlovice, Krmelín, Staříč, Lhotka, Palkovice, Stará Ves nad Ondřejnicí a Staříč ZDARMA!

V rámci projektu Kompetence pro stabilnější rodinu je kurz pro obyvatele Komorní Lhotky, Ropice, Horní Tošanovice, Hnojník, Dolní Tošanovice, Řeka, Smilovice, Střítež, Třanovice, Vělopolí ZDARMA!

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Poděkování Marii Göttlicherové za léta práce pro seniory

„Advent a vánoční svátky o století zpátky“ bylo symbolicky posledním programem, který odmoderovala animátorka seniorů Marie Göttlicherová. Na závěr přednášky lektora dr. Marka Matějka přišel čas děkování a loučení. „Chci vám moc poděkovat jménem otce biskupa a celého biskupství za to, co jste církvi dala, část svého života,“ poděkoval biskupský vikář pro pastorační P. Vít Zatloukal Marii Göttlicherové za léta strávená

službou pro církev. Před dvanácti lety se stala animátorkou seniorů. Zaměstnanec ostravsko-opavského biskupství byla však ještě dříve - pět let byla součástí týmu Katechetického centra.

Biskupský vikář předal jménem otce biskupa Františka paní Marii Göttlicherové kytičku, malý dárek a kalendář biskupství na rok 2019, v němž jsou vyznačeny významné události v živo-

tě diecéze. Na seznamu nechybí Poutě seniorů nebo Diecézní setkání seniorů. Na obě události se Marie Göttlicherová chystá již jako běžný účastník v řadách seniorů.

Novou posilou pro nyní osamocenou animátorku seniorů Ludmilu Kaňokovou se stane Lucie Puclacherová z Centra pro rodinu a sociální péči.

Pavel Siuda

Nabídka pro seniory:

15. 1. Ostrava – biskupství od 9.00.

Pracovní setkání animátorů a zástupců farních společenství seniorů.

Předávání pověřovacích dekretů vedoucím animátorům. Mše svatá s otcem biskupem Martinem a kaplanem pro seniory v kapli biskupství.

Akademie pro třetí věk

17. 1. Ostrava - biskupství od 9.00.

Téma: Ústav pro studium totalitních režimů (představení instituce).

Výroky magisteria k totalitním režimům (přehled postojů zejména papežského magisteria k totalitním režimům), lektor: PhDr. ThLic. Michal Sklenář, Ph.D. et Ph.D.

4. 2. KURZ trénování paměti

Pouze pro předem přihlášené, cena kurzu 500,- Kč/ osoba.

Na tento kurz se můžete závazně přihlásit od 10. do 20. 1. 2019.

Na email: seniori@doo.cz - napište:

jméno a příjmení, telefon a obec.

Maximální počet – 15 účastníků.

Platba v hotovosti 4. 2. na biskupství.

Kurz bude probíhat v budově biskupství ve 3. patře každé pondělí v měsících únor a březen – 4., 11., 18., 25. 2. + 4., 11., 18., 25. 3. 2019, 9–11.00.

*Bližší informace podá
Mgr. Ludmila Kaňoková, 734 876 497.*

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

P. Mgr. Jan Slavík
Stará Ves nad Ondřejnicí, Farní č. 10, 739 23
tel. 591 143 739, mobil: 731 625 718
<http://dcm.doo.cz>, stara.ves@razdva.cz
DCM, e-mail: dcm@doo.cz, 596 116 522, kl. 238

16. 1. Večer mladých, sál biskupství

První Večer mladých v letošním roce bude patřit tradičně deskovým hrám. Začínáme mši sv. v 18 hodin.

25.–27. 1. Panama víkend, DSM Stará Ves n. O.

Nejedeš na setkání do Panamy, ale chtěl bys prožít světové dny mládeže. Pak přijď do Staré Vsi na Panama Víkend. Informace a přihlašování na webu dcm.doo.cz

8. 2. Děkanátní ples, Příbor

Animátoři děkanátu Nový Jičín zvou na děkanátní ples. Ten se uskuteční v Kulturním domě v Příbore a začne v 19.30. K tanci bude hrát kapela YPSILON.

Vstupné 100 Kč v předprodeji, 150 Kč na místě.

Více o vstupném najdete na webu mladeznj.signal.cz nebo u vašeho zástupce pro mládež.

CENTRUM PRO RODINU
A SOCIÁLNÍ PÉČI

Jan Zajíček
Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava 1
tel.: 734 435 135
e-mail: cpr@doo.cz www.prorodiny.cz
facebook: [fb.com/prorodiny](https://www.facebook.com/prorodiny)

14. 1. Kurz Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí

Devět setkání kurzu vytvořeného na základě individuální psychologie Alfreda Adlera a Rudolfa Dreikurse. Nabízíme interaktivní setkávání, možnost přijít se svým výchovným problémem, nahlédnout do výchovných stylů, sourozeneckých konstelací, zjistit, proč děti „zlobí“, jak funguje v našem životě podpora a povzbuzení, jak sdělovat, abychom byli slyšeni. Možnost se zastavit, načerpat, sdílet.

Komorní Lhotka, fara SCEVA, každé pondělí od 14. 1. od 17.00 hodin.

19. 1. Duchovní obnova pro muže v Opavě

Opava - minoritský klášter, Masarykova 39, od 9:00 do 17:30. Duchovní obnovu povede P. Vladimír Schmidt na téma: Svátost smíření a duchovní doprovázení. Cena včetně oběda je 200,- Kč. Přihlášky: sdostal@doo.cz, 731625606.

22. 1. Manželské večery ve Slavkově u Opavy

Od 22. 1. do 5. 3. vždy v úterý od 18.00–20.30 v Orlovně (u farního úřadu) ve Slavkově u Opavy. Skupinová diskuse není součástí kurzu.

Kurzovné: 2000,- Kč/pár, zahrnuje večere (7 x 2), dvě příručky účastníka a nájem. Částku je třeba zaplatit na prvním setkání kurzu. Kurz je neziskový. Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731625617.

24. 1. Odpolední seminář pro ženy v Opavě

Opava - minoritský klášter, Masarykova 39, od 17.30–20.00. Lektorkou je Mgr. Irena Smékalová. Téma: Ach, ty pocity (aneb jak nám škodí a jak nám pomáhají, jak nakládat s hněvem, jak se vypořádat se strachem). Cena: 250,- Kč.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731625617.

24. 1. Kurz Rodičovské skupiny pro posílení osobních a rodičovských kompetencí

Brušperk – fara, každý čtvrtek od 24. 1. 2019 od 17.00.

15. 2. Ples Centra pro rodinu a sociální péči

Tentokrát s podtitulem „Cesta kolem světa aneb rande trochu jinak“.

Od 19.00 hodin v Domě kultury města Ostravy.

Cena vstupenek: 250,-Kč s večeří 350,-Kč. Předprodej vstupenek: ples@prorodiny.cz, tel.: 777 244 989.

KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Biskupství ostravsko-opavské
**KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ
CENTRUM**

Mgr. Šárka Koflerová
<http://kpc.doo.cz>, kpc@doo.cz
www.facebook.com/ostravakpc
tel. 596 116 522 kl. 235; 731 136 051

Gaudete et exsultate

Sobota 19. 1. 2019, 9.00–13.00 / P. ThLic. Petr Smolek

Už jste četli poslední dopis papeže Františka, který napsal nám všem? Gaudete et exsultate v překladu znamená „Radujte se a jásejte“. Papež František se v tomto dopise věnuje tématu svatosti, ke které je povolán každý z nás, a píše: „Mým

skromným cílem je návrh praktického způsobu, jak v dnešní době odpovědět na povoní ke svatosti.“

P. Petr Smolek vás na semináři provede obsahem exhortace, upozorní na aktuální podněty pro dnešní křesťany a nabídne impulzy pro současnou katechezi s dětmi i dospělými. Součástí semináře bude i diskuze.

Seminář je zdarma, zveme širokou veřejnost. Místem konání je biskupství ostravsko-opavské. Přihlašujte se na kpc@doo.cz.

Na základních školách v diecézi opět znělo poselství křesťanských Vánoc

Proškolení lektori z řad kněží, vyučujících náboženství a katechetů vyjžděli v prosinci do škol, které projevíly zájem o některý z programů Poselství křesťanských Vánoc. Tyto programy nabízí Katechetické a pedagogické centrum základním školám v naší diecézi bezplatně již několik let.

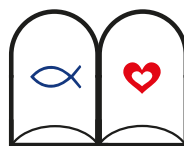
V letošním školním roce pokračovala navázaná spolupráce s Křesťanskou akademií mladých. Křesťanští lektori různých vyznání tak mohli spojit své síly, spolupracovat a oslovit na základních školách více žáků, kteří se s křesťanstvím setkávají pouze okrajově. Děkujeme všem zapojeným lektorům!

Duchovní obnova s biblickým dílem

Čtvrtek 14. 2. (18.00) – neděle 17. 2. 2019 (13.00) / P. Doc. Petr Chalupa a PhDr. Marie Klašková / Exerciční dům v Českém Těšíně / 1 950 Kč

Zveme nejen učitele náboženství a katechety na duchovní obnovu s Českým katolickým biblickým dílem. Na programu bude práce s biblickými texty pomocí různých přístupů a metod, společné tvoření a diskuze, sdílení zkušeností z katechetické praxe a také adorace a modlitba.

ODBOR ŠKOLSTVÍ

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava,
mzegzulkova@doo.cz
<http://skolstvi.cirkev.cz>
tel. 596 116 522 kl. 236

25 let od obnovy mateřské školy v Ludgeřovicích

Těsně před Vánocemi si o 4. neděli adventní 23. prosince 2018 v Ludgeřovicích připomněli 25 let existence Církevní mateřské školy. Děkovnou mši svatou celebroidal ve farním kostele sv. Mikuláše pomocný biskup Martin David. Do obce zavítal v den oslav 25 let od obnovy činnosti církevní mateřské školy, kterou v Ludgeřovicích provozují sestry z Kongregace Sester Služebnic Nejsvětější Panny Marie bez poskvrny počaté. Absolventi přinesli k oltáři v obětním průvodu celkem 25 růží. Květinu nesl vždy jeden zástupce z jednoho ročníku školky. Nejstarší absolventy doprovodily v obětním průvodu již jejich děti, které rovněž mateřskou školku navštěvují.

Foto: Jarmila Fussová/Člověk a víra

Biskup Martin v promluvě na příkladu Panny Marie, která navštívila svou příbuznou Alžbětu, připomenul význam příkladu živé modlitby a radostné víry. „To je něco, co potřebují vnímat děti v každé době, aby pochopily, že víra je důležitou součástí života. Prostředí radostné víry v rodině, ve farnosti, prostředí radostné víry v mateřské škole. Chci poděkovat vám všem, kteří toto prostředí víry vytváříte,“ řekl biskup Martin.

Řeholní sestry Církevní mateřskou školu v Ludgeřovicích provozovaly již před 2. světovou válkou. První ročník zahájil v roce 1927. Děti do školky chodily do roku 1938, než německá vláda nařídila uzavření všech škol včetně mateřských, kde se vyučovalo česky. V té době školku navštěvovalo více než 70 dětí. K výchově těch nejmenších se řeholnice vrátily až v roce 1993. Po 2. světové válce ji sice kongregace připravovala obnovit, úřadující československá vláda však nedovolila řeholnicím vyučovat děti předškolního věku. Navíc musely v roce 1951 svůj klášter i školku opustit a v prostorách až do roku 1990 působila obecní mateřská škola.

V roce 1990 v rámci restituce byla budova vrácena kongregaci. Během následujících 3 let byla provedena rozsáhlá rekonstrukce budovy a dostaveny nové prostory: herna v horním patře, nové hygienické zařízení, jídelna, kuchyně apod. Nejen prostory MŠ ale celá budova získala estetický, moderní vzhled. V této době byla upravena a nově vybavena také zahrada MŠ. Církevní MŠ pod vedením kongregace začala působit 1. 9. 1993.

Stonavu zdobí kostel sv. Máří Magdaleny.

Kostel sv. Máří Magdaleny ve Stonavě na Karvinsku stojí již od roku 1910. Jeho stavbu inicioval v roce 1906 místní farář P. Francisek Krzystek a 19. září 1910 jej posvětil vratislavský kardiál Georg von Kopp. Stavbu nového zděného kostela z režných červených cihel si vyžádal rostoucí počet obyvatel a věřících v obci, která se rozvíjela ruku v ruce s těžbou černého uhlí. Dříve místním k bohoslužbám stačil dřevěný kostelík, který stával na místě dnešního hřbitova.

Farář ze slezských Katovic

Od roku 2010 ve farnosti působí P. Roland Manowski-Słomka. Mladý kněz se narodil v roce 1981 v Katovicích ve Slezsku. Po maturitě v roce 2000 zahájil studium laické teologie v Bielsku-Białe. Po dvou letech se rozhodl pro kněžskou službu a vydal se na přijímací zkoušky do Ostravy. Byl přijat do kněžského semináře a začal studovat teologii v Olomouci na Cyrilometodějské teologické fakultě. V roce 2006 přijal vkladáním rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze jáhenské svěcení a strávil rok jáhenské služby ve farnosti Velké Hoštice na Hlučínsku. Na kněze byl vysvěcen 30. června 2000 biskupem Lobkowiczem. Jeho prvním

Pohádkově zimní snímek kostela sv. Máří Magdaleny ve Stonavě. Autor fotografie: Miroslav Socha

kaplanským místem byla Orlová. Po roce se stěhoval do Hlučína, kde byl farním vikářem v letech 2008 až 2010. V roce 2010 byl jmenován administrátorem farnosti Stonava a v roce 2013 zde byl ustanoven farářem. Současně je administrátorem excurrento ve farnosti Louky nad Olší. Od svého vysvěcení se mladý kněz dál vzdělával na Katolické

univerzitě v Ružomberoku a dalších katolických univerzitách v Polsku. Je držitelem dvou malých doktorátů z filosofie a pedagogiky, dvou licenciátů (z teologie a církevního práva) a obhájil tzv. velký doktorát z filosofie.

Žehnání aut, palem a poutě

Početně nepatří Stonava k velkým farnostem. Na nedělní mše svaté přichází okolo 80 věřících. Střídavě se slouží v češtině a polštině. Na bohoslužby často přijíždějí i věřící z okolních polských obcí. Někteří z nich žádají také o křest nebo svatbu. Těch ale ve Stonavě příliš není. Jedna, maximálně dvě ročně. „Křtů bylo v loňském roce šest, do náboženství chodí devět dětí, na obec s počtem 2 000 obyvatel to není příliš mnoho,“ posteskl si otec Roland, který zkouší lidi do kostela přitáhnout různými novinkami. Zavedl žehnání automobilů u příležitosti svátku patrona motoristů sv. Kryštofa, obnovil dávnou tradici žehnání palem na Květnou neděli a u příležitosti patrocinia kostela sv. Máří Magdaleny prožívají farníci tzv. odpust. Loni v červenci při této příležitosti farnost navštívil generální vikář arcidiecéze lvovské ze Lvova, apoštolský patronář Mons. Józef Pawliczka. Farnost při příležitosti poutní slavnosti připravila také varhanní koncert, na němž vy-

Poutní mši svatou ke cti sv. Máří Magdaleny v loňském roce celebroid generální vikář arcidiecéze lvovské ze Lvova apoštolský patronář Mons. Józef Pawliczka. Farnost navštívil také P. Radovan Hradil, farář z Velkých Hoštic (nalevo od apošt. patronáře) a P. Radoslav Skupník (zcela vpravo).

V Loukách mají kostel ve tvaru velké slzy

stoupil varhaník a hudební skladatel Marek Kozák. V letech 2013 a 2014 byl hlavním celebrantem poutní mše svaté arcibiskup a metropolita senior z Katovic Mons. Damian Zimoň.

V říjnu roku 2018 se ve Stonavě uskutečnil také 26. ročník slezské sborové písně „Slezský trojok“. Při těchto a mnohých jiných církevních slavnostech je kostel plný do posledního místa. Je vyhledávaným místem koncertů významných umělců od nás i ze zahraničí. Vystoupili zde například Jaroslav Svěcený, Jaroslav Tůma, orchestr Gustava Broma, Orchester hradní stráže Praha, Golecu Orkiestra, Krakow Gospel Choir, dětský pěvecký sbor Permoník, Janáčkova filharmonie Ostrava a mnoho dalších.

Obnova 12 vitráží

Kostel sv. Máří Magdaleny ve Stonavě stojí určitě za návštěvu. Svou majestátností, dominantním umístěním, architektonickým zpracováním a hlavně velikostí přesahuje hranice všednosti. Na kostele z roku 1910 je znát, že se již tři desetiletí opravuje a udržuje. V současnosti se farnost snaží postupně zrestaurovat 12 vitrážových oken. „Vitrážová okna jsou nádherným a precizním dílem své doby. Díky povětrnostním vlivům však za více než sto let velmi nutně potřebují rekonstrukci, kterou chceme provést odborně a kvalitně. Jedná se o kompletní zrestaurování oken kulturní památky – a to je velmi umělecky i cenově náročné. Díky jejich stárí hrozí jejich nenávratné zničení. Rozdíl mezi původními a opravenými vitrážemi můžete snadno porovnat. Tři okna v presbytáři jsou již zrestaurována, zatímco okna v lodi kostela na rekonstrukci teprve čekají,“ uvedl kněz. „Náklady na opravu a restaurování okenních vitráží by nebylo možné realizovat bez podpory ministerstva kultury, darů věřících a lidí dobré vůle,“ dodal stonavský farář.

Zimní kaple sv. Jana Pavla II.

Po příchodu P. Rolanda se podařilo ve farnosti opravit také budovu fary stojící naproti kostelu. Naposledy v ní trvale bydlel kněz v roce 1977. Tehdy zemřel poslední stonavský farář P. Franciszek

Stonavský farář P. Dr. Roland Manowski-Slomka v zimní kapli sv. Jana Pavla II., která byla vybudována při rekonstrukci fary ze dvou místností v přízemí budovy. Foto: Pavel Siuda

Bogacz a od té doby kněží do vesnice dojížděli z okolních farností. Dlouhá desetiletí zde duchovní správu vykonával karvinský farní vikář P. Stanislav Jochymek. Osiřená fara dostala nového stálého obyvatele až v roce 2010. Otec Roland nechal během její opravy dvě místnosti v přízemí přestavět na zimní kapli. Zasvěcená je sv. Janu Pavlu II. Velmi hezky upravený prostor nabízí pohodlná místa k sezení až padesáti lidem. Ve všední dny se však dá počet věřících, kteří dojdou na mši svatou, spočítat na jedné ruce. „V úterý přišli tři lidé. Jak není úmysl mše svaté, tak se stává, že nepřijde vůbec nikdo. Pak sloužím mši svatou sám,“ říká trochu rezignovaně mladý kněz. Duchovní život ve farnosti však nežije jen v kostelních lavicích. Po desetiletí se mezi věřícími udržuje modlitba živého růžence. O tom, že při jeho vzniku žilo ve Stonavě více aktivních katolíků než dnes, svědčí i to, že z dlouhého seznamu růží zbyly jen dvě – ty s čísly 9 a 11. Ostatní zanikly. Starým zvykem ve farnosti jsou i noční modlitební adorace přímo v rodinách. „Tato tradice se stále udržuje a předává se z generace na generaci. Rodiny se střídají, mají předepsané modlitby, které se modlí,“ vysvětluje stonavský farář. Život ve farnosti se stejně jako i jinde v menších farnostech opírá o několik katolických rodin. Velkou oporou pro místního kněze je varhaník Ing. Tomáš Bařák. Při nedělních a svátečních bohoslužbách to jsou ale také ministranti. Někteří z nich jsou již otcové rodin a o pár let starší než samotný farář. To však knězi vůbec nevadí. Smutný je spíše z toho, že ministrování opouštějí mladší ročníky dospívajících chlapců.

Kostel sv. Barbory v Loukách

Další farností, kterou má kněz ze Stonavy na starosti, je Karviná-Louky s kostelem sv. Barbory. Postaven byl v roce 2001 a 11. listopadu téhož roku jej vysvětil biskup František Václav Lobkowicz. Kostel ve tvaru slzy připomíná smutek místních obyvatel nad osudem původní obce Louky nad Olší, která musela ustoupit těžbě černého uhlí. Po opuštění svých domů museli v roce 1995 lidé opustit také původní kostel sv. Barbory, který byl ponechán svému osudu. Dodnes jej mohou vidět cestující při jízdě vlakem projíždějícím vytěženou oblastí. Slovenský architekt Ladislav Mirta do podoby nového kostela zhmotnil smutek nad ztrátou rodných domů a slzavé osudy rodin, jejichž život v této části Těšínska ovlivnila těžba černého zlata.

Pavel Siuda

Kostel sv. Barbory v Karviné-Loukách z roku 2001 nahradil původní kostel sv. Barbory, který nebylo možné používat kvůli důlním vlivům. Otec Roland před tímto kostelem letos v létě požehnal motoristům jejich vozidla. Foto: Farnost Stonava a Louky

P. Richard Henkes bude blahořečen,

Kněz, který působil před svým odvečením do koncentračního tábora Dachau ve Strahovácích na Hlučínsku, bude blahořečen. P. Richard Henkes, SAC, (1900–1945) z kongregace pallotinů je na čerstvém seznamu kanonizačních procesů, který v sobotu 22. prosince schválil papež František.

Prefekt vatikánské Kongregace pro svatořečení, kardinál Angelo Borgia, převzal od Svatého otce celkem dvanáct dekretů. Kanonizační procesy se týkají celkem tří žen a devíti mužů z řad duchovních a zasvěcených osob. Proces blahořečení je otevřen také u jednoho laika – starosty italského Turína z 1. poloviny 19. století.

Právě na prvním z dekretů je jméno německého kněze Richarda Henkese, SAC, který byl zavražděn z nenávisti k víře v koncentračním táboře Dachau, kde se přátelil s naším pozdějším pražským arcibiskupem Josefem kardinálem Beranem, od něhož se učil českému jazyku. Jeho posledním působištěm byly totiž Strahovice na Hlučínsku, kde zahájil pastorační činnost v roce 1941. Kromě plnění povinností faráře se též věnoval exerciciím v Exercičním domě sv. Josefa v Branicích a vystupoval jako kazatel na různých místech v širokém okolí.

Jeho činnost byla sledována gestapem. Na základě udání byl 8. dubna 1943 pro „pobuřování národa z kazateln“ zatčen a 10. července poslán do koncentračního tábora v Dachau. „Jdu za svou cestou s Bohem,“ píše a pokouší se zde povzbudit sklíčené, pomoci hla-

P. Richard Henkes, SAC, německý kněz z kongregace pallotinů, který působil ve farnostech Horního Slezska. Obětoval svůj život službě nemocným vězňům v koncentračním táboře Dachau. „Jeho čin je srovnatelný s činem P. Maxmiliána Kolbe z Osvětimi, který pro zachránu života spoluvězně vstupuje do bunkru hladu. P. Richard odchází pomáhat umírajícím do uzavřeného bloku smrti s vědomím, že cesta návratu mezi zdravé spoluvězně neexistuje. Neodvolatelně tak na svém životě zjevuje moc milosrdné Boží lásky,“ uvádějí v jeho životopise bratři pallotini.

dověřícím. Učí se též česky – po válce chce zase působit na východě.

Když v prosinci 1944 vypukla v koncentračním táboře tyfová epidemie, byly některé vězeňské bloky (mezi nimi i „český“ blok č. 17) prohlášeny za uzavřené bloky smrti. Tehdy se

P. Richard Henkes – vědom si náročných požadavků evangelia i rizik provádějících jeho rozhodnutí – přihlásil jako dobrovolný ošetřovatel k péči o nemocné a umírající. Mnohým tak daroval v posledních chvílích života jako člověk lidskou blízkost, mnohým jako kněz skrze svátosti blízkost Boží. Seznámil se zde i s P. Josefem Beranem, pozdějším pražským arcibiskupem a kardinálem, dalším z kandidátů na blahořečení.

Při své službě nemocným však P. Henkes sám smrtelně onemocněl a své nemoci 22. února 1945 podlehl. Jeho tělesné ostatky byly zpopelněny a popel tajně převezen mimo koncentrační tábor. V neděli 7. června 1945, v den 20. výročí jeho primice, pak byl popel tohoto mučedníka lásky k bližnímu, přirovnávaného k polskému knězi P. Maxmiliánu Kolbemu, slavnostně uložen do hrobu na hřbitově pallotinů v Limburgu.

Právě z limburské diecéze pocházel. Narodil se 26. května 1900 v Ruppachu v Německu. Roku 1919 vstoupil do Společnosti katolického apoštolátu (SAC, zvaní též pallotini) a dne 6. června 1925 byl v Limburgu vysvěcen na kněze. Jako učitel působil ve studijních zařízeních pallotinů v Schönstattu a v Alpen, od r. 1931 pak v Horním Slezsku, ve městech Katscher (dnes Kietrz) a Frankenstein (Żabkowice Śląskie).

V Limburgu se také začíná ve 21. století otevírat další kapitola jeho života. Na základě svědectví o životě P. Richarda

Na seznamu jsou starosta z Turína a řeholnice z USA

Zbývající dekrety jsou o hrdinských ctnostech a týkají se Božích služebníků žijících převážně ve 20. století. Z hlediska národnosti jsou čtyři z Itálie, dva z Polska a po jednom z Mexika, Španělska, Indie a USA.

Prvním je polský pomocný biskup v Krakově Jan Pietraszko (1911–1988), který proslul jako kazatel a neúnavný zpovědník.

Následují italský diecézní kněz Giuseppe Codicé (1838–1915) a indický kněz

syro-malabarského ritu Augustin Jan Ukken (1880–1956).

Dále španělský diecézní kněz Doroteo Hernández Vera (1901–1991), zakladatel sekulárního institutu Cruzada Evangelica.

Potom polský minorita Melchior Fordon (1862–1927), který byl jistou dobu zpovědníkem sv. Maximiliána Kolbeho.

Následuje italský minorita P. Girolamo Maria Biasi (1897–1929) a mexický

augustinián P. Michele Zavala López (1867–1947).

Potom následují tři řeholnice, z nichž dvě jsou z Itálie - Leonarda di Gesù Crocifisso (vl. jm. Angela Maria Boldi, 1908–1953) a Ambrogina di San Carlo (vl. jm. Fiomena D'Urso, 1909–1954) - a jedna ze Spojených států amerických - Antonietta Giuliano (1909–1960) a nakonec italský laik Carlo Tancredi Falletti Di Barolo (1782–1838), politik a starosta Turína.

papež uznal jeho mučednickou smrt

Henkese se v neděli 25. května 2003 sešli v pallotinském kostele Panny Marie v Limburgu čeští a němečtí kněží a věřící. Za účasti ostravsko-opavského biskupa Františka Václava Lobkowicze pak biskup limburské diecéze Franz Kamphaus zahájil diecézní proces o životě, ctnostech, smrti a pověsti svatosti služebníka Božího P. Richarda Henkese jako první krok směřující k jeho prohlášení za blahoslaveného. Diecézní proces byl uzavřen v lednu 2007 a dokumenty byly následně odeslány vatikánské Kongregaci pro blahořečení a svatořečení.

Richard Henkes se svými rodiči Annou K. Henkes, roz. Schlotter a Peterem Henkesem a sourozenci. Desetiletý Richard je na snímku zcela vpravo. Foto: www.palotini.cz

Jdu i zde svou cestou s Bohem

P. Richard Henkes, SAC, se narodil 26. května 1900 v Ruppachu. V roce 1919 vstoupil do řádu pallotínů, na kněze byl vysvěcen 6. června 1925 v Limburgu. Působil jako učitel, exercitátor, kazatel a nakonec i jako farář. Od roku 1931 působil v Horním Slezsku, a to v pallotinských studijních domech v Katscheru (dnes Kietrz) a Frankensteinu (dnes Żabkowice Śląskie). Vyučoval němčinu a dějepis, později také latinu. Od roku 1938 pracoval v generálním vikariátu Branice. Měl mimořádné dary a schopnosti, což mu pomohlo, aby se jako člověk a kněz probojoval ke zralému a plnohodnotnému křesťanskému postoji. Hluboce jej ovlivnila encyklika Pia XII. *Mit brennender Sorge* (S palčivou starostí, 1937). Postavil se jednoznačně proti národněsocialistické ideologii a odvážně zvěstoval poselství křesťanství. Věděl, že nacismus je uskutečňováním zla a nenávisti, a zároveň byl hluboce přesvědčen o velikosti Ježíšova poselství lásky. Měl v sobě sílu a odvahu obojí nejen srozumitelně a nahlas pojmenovat, ale také konkrétně a prakticky uskutečnit.

Od roku 1941 byl farářem ve Strahovicích na Hlučínsku. Čerpal svou sílu z hluboké mariánské úcty a z Eucha-

ristie. Kromě plnění povinností faráře se věnoval exerciciím v Exercičním domě sv. Josefa v Branicích a kázal na různých místech v širokém okolí. Jeho činnost byla sledována gestapem. Na základě udání byl 8. dubna 1943 pro „pobuřování národa z kazatelny“ zatčen a odvezen do Ratiboře.

Z Ratiboře v jednom dopise napsal: „Na počátku jsem se ještě modlil za své osvobození, ale nyní jsem se probojoval dál, a i kdybych musel jít do tábora, řekl bych stejně tak *Deo gratias* jako při mém zatčení... Nyní nastala doba, kdy my kněží následujeme svého Spasitele do Getseman a možná až na Golgotu... A tak už nemám strach.“

10. července 1943 byl poslán do koncentračního tábora v Dachau. Intenzivně se ho dotýkaly hrůzy pobytu na tomto místě. To, co doposud teoreticky kázal, nyní prakticky dokazoval. Díky potravinám zasílaným farníky ze Strahovic patřil k těm, kteří mohli alespoň z mála rozdávat. Byl zařazen v táborovém postamtu (pozn.: poštovní služba) a později jako kantýnský a písař na bloku č. 17, proto věděl o těch nejpotřebnějších. A rozdával. Mnohým tak nejen fyzicky, ale i psychicky pomohl

láskou přežít v tomto místě bez lásky.

„Člověk je vydán lidské krutosti, a tak má smysl jen jedno – odevzdat se zcela radikálně Bohu.“

(R. Richard Henkes, Dachau)

V situaci tyfóvé epidemie (v zimě 1944/1945 hladem a epidemií skvrnitého tyfu zemřelo v Dachau asi 15 tisíc lidí) se otec Richard Henkes obětavě věnoval duchovní péči českých vězňů. Spolu s dalšími 19 německými kněžími a 20 polskými se přihlásil k ošetřování nemocných – zvláště Čechů – na bloku 17.

Rozhodl se dobrovolně vstoupit do infekčních karanténních bloků, aby sloužil nemocným, i když věděl, že pravděpodobně díky tomu zemře. Táborové pravidlo bylo jasné: „Kdo se odváží vstoupit mezi infekčně nemocné, nemůže se vrátit mezi živé.“ P. Richard zde strávil tři měsíce svého života, onemocněl a během pěti dnů, 22. února 1945, zemřel.

Na prosby uvězněných pallotínů byla jeho mrtvola spálena odděleně. Jeho popel byl spolehlivě doručen do Limburgu. Tam jej bratři pallotini v den 20. výročí jeho primice 7. 6. 1945 uložili na svém hřbitově.

Ekumenická bohoslužba vzpomene na oběti „sedmidenní války“ o Těšínsko

Stonava – Právě v těchto dnech si na obou stranách hranic nejen historici připomínají 100. výročí od tzv. sedmidenní války, která znamenala rozdělení Těšínska na českou a polskou část. Jádrem sporu obou zemí se stala oblast Těšínského knížectví, na nějž si obě strany dělaly územní nároky. Konflikt si vyžádal desítky obětí z řad vojáků i civilistů. Jejich hroby najdeme v městech a obcích v obou zemích. Jeden z nich se nachází právě ve Stonavě.

Po krvavých střetech s českými legionáři zocelenými boji ve Francii a Itálii zůstala na stonavském bojišti těla 20 mrtvých vojáků z 12. pěšího pluku z Vadovic. Před jejich pohřbem se podařilo část z nich identifikovat a tehdejší stonavský farář P. Franciszek Krzystek do matrik zapsal jména jednotlivých mrtvých. Někteří z nich však neměli u sebe doklady a na náhrobku je tak sedm vojáků označených jako „neznámý“. I po sto letech válečného střetu mezi Čechoslováky a Poláky známe nejen jejich jména, ale i tváře. Kněz totiž nechal ostatky mrtvých vojáků před pohřbem vyfotografovat karvinským fotografem.

Náhrobek se jmény vojáků, kteří přišli o život v bitvě o Stonavu dne 26. ledna 1919. Další hroby s vojáky, kteří padli v tzv. sedmidenní válce najdete zejména v Polsku. Například na hřbitově ve Skoczově.

Na málo známou část československé a polské historie, která se v hodinách dějepisu neprobírá, je i po sto letech sto různých pohledů a názorů. Jisté je, že po skončení 1. světové války, která za sebou zanechala 40 milionů mrtvých, se v Evropě dál umíralo. A na mrtvé je dobré vzpomínat.

Přesně sto let od bojů o Stonavu se v kostele sv. Máří Magdaleny sejdou zástupci obou dříve znepřátelených stran, aby uctili oběti válečného střetu. Ekumenická pobožnost začíná v sobotu 26. ledna v 11.00 hodin a zúčastní se jí zástupci ministerstev obrany, politici

Hromadný hrob mají účastníci bojů o Těšínsko z řad českých vojáků a českých legionářů, kteří se do války zapojili pod velením podplukovníka Josefa Šnejdárka na hřbitově v Orlové.

a diplomaté z obou zemí. Při vzpomínce na sto let staré události navštíví taktéž stonavský hřbitov, kde položí věnce u hromadného hrobu vojáků z 12. pěšího pluku z Vadovic. U stejné jednotky sloužil také otec budoucího papeže Jana Pavla II. – Karol Wojtyła starší. V době, kdy jeho přátelé bojovali o Stonavu, válčil otec budoucího Svatého otce na hranici s Ukrajinou. Přežil. A v roce 1920 se mu narodil syn Karol. Ten, který se stal vzorem pro tisíce mladých mužů, kteří se rozhodli následovat vnitřní hlas, jímž je Bůh povolal ke kněžské službě.

Pavel Siuda

Plakát k výstavě s mapkou, která znázorňuje představy o podobě hranic Československa.

Výstava „Neklidné hranice“

Okolnosti, které vedly k válce o Těšínsko ve dnech 23. až 30. ledna 1919, přiblíží současníkům nová výstava Muzea Těšínska s názvem „Neklidné hranice“, která bude k vidění od 22. ledna do 30. června 2019 ve výstavní síni Orlová.

„Vznik československého státu v říjnu 1918 neprovázely pouze projevy nadšení, ale rovněž nutnost vypořádat se s obtížemi spojenými s ustanovením hranic.“

Nová republika musela čelit územním nárokům sousedních států, respektive požadavkům menšin na připojení k sousedním státům, ale také snaze vytvořit samostatné státní útvary. Na mnohých místech se jejich úsilí neobešlo bez ozbrojených konfliktů.

Jedním z nich byla i tzv. sedmidenní válka během sporu mezi Československem a Polskem o státní příslušnost Těšínského Slezska, který byl vyřešen až v červenci 1920 za účasti mezinárodních mocností. V této souvislosti nelze nezmínit roli legionářů, kteří se po svém návratu z evropských bojišť zasadili o upevnění nových státních hranic,“ uvádějí autoři výstavy s názvem „Neklidné hranice“ Mgr. Martin Krůl a Mgr. Lenka Nováková, Ph.D.

Podobnému tématu se věnovala polská putovní výstava s názvem „Cieszyn 1918“ s podtitulem „Polski my naród, polski lud“, která připomínala události z let 1918–1919 na Těšínsku. K vidění byla do 5. ledna v Těšíně.

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kostelní Vydří 58,
380 01, Dačice
Tel./fax: 384 420 295,
e-mail: zasilky@kna.cz
internet: www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Oldřich Selucký Cesta tří králů

Cizokrajná roucha, turbany, velbloudi... Do pokojné krajiny u Betléma přicházejí tři králové. Tisíce lidí uviděly zářivé znamení na nebi – ale jen Kašpar, Melichar a Baltazar se vydali na dobrodružnou cestu za hvězdou. Během putování čelí tito muži nebezpečím na moři i v poušti.

112 stran, vázaná, 329 Kč.

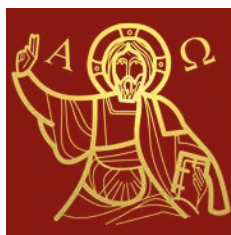
KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757,
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Paulínská adorace

Podstatně rozšířená verze leporela Hodina adorace s Ježíšem Mistrem. Tato aplikace vznikla při příležitosti 25 let působení Dcer sv. Pavla v České republice.

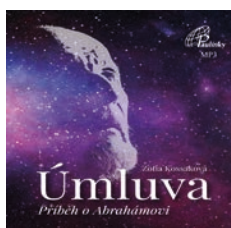
Ke stažení zdarma, pro operační systém android.

Zofia Kossaková

Úmluva

Příběh o Abrahámovi

Historický román s biblickou tematikou, který zachycuje Abraháma jako hlavní postavu. Abrahám je zde popsán jako člověk z masa a kostí se všemi pochybnostmi a starostmi. Román byl napsán pod dojmem váleč-

ných zážitků z vězení a koncentračního tábora a měl být pomocí pro ty, kdo jsou pronásledováni.

Tištěná kniha, 464 s., 365 Kč

Audiokniha, pouze jako mp3 ke stažení, délka nahrávky 19 hodin, 350 Kč

Evangelium na každý den roku 2019 (e-kniha)

Tato knížka je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání pro rok 2019 připravila sr. Anna Mátková FSP. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne. 471 s., 109 Kč

Ermes Ronchi

Klíčové otázky evangelia

Papež na závěr exercicií poděkoval za to, že „Ježíšova slova, o nichž jsme rozjímali, nám ukázala cestu, která vede k přilnutí k Bohu, abychom mu pomáhali vtělovat se do tohoto světa, do našich ulic a náměstí...“.

Brož., 184 s., 219 Kč, dotisk

Elisabetta Fezzi, Gabriele Amorth

Otec Amorth

Jak ho neznáte

Svědectví o prosté, avšak skálopevné víře paulínského kněze, jemuž se podařilo přimět církve jak doma v Itálii, tak ve světovém měřítku, aby nejen znovu začala brát vážně biblické učení o působení andělů i démonů v dějinách spásy, ale především aby se ve službě exorcistů zapojila do boje proti Zlému.

Připravuje se na 2. polovinu ledna.

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

PORTÁL, s. r. o.
Klapkova 2, 182 00
Praha 8
www.portal.cz

Houkal, Jan

Mé všechno volá k Bohu

Známý katolický kněz a autor úspěšných duchovních knih pro děti Jan Houkal se tentokrát obrací k dospělému čtenáři. Ve své knize otevírá a přibližuje základní témata člověka, jako je bytí, poznávání, rozhodování, láska, ale i hřích a utrpení, a vykládá je z křesťanského úhlu pohledu. Provází tak člověka na jeho cestě od základního vědomí sebe samého až k touze po životě navzdory nevyhnutelné smrti a předkládá to, co v těchto existenciálních momentech nabízí křesťanství.

Jan Houkal je kněz a teolog, v současné době působí u Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech a přednáší na KTF UK. V Portále vydal knihy Co se děje v kostele, První svaté přijímání a Biřmování.

Brož., 176 str., 269 Kč.

Hirschl, Elias

Stovka černých šicích strojů

Překlad: Hanišová, Viktorie

Hlavním hrdinou originálního románu mladého autora je osmnáctiletý civilkář, který po maturitě nastoupí jako pečovatelský pracovník do ústavní péče pro psychicky nemocné. Na to, co ho čeká, není ovšem ani trochu připraven. Je pro něj čím dál tím těžší vyznat se v tom, proč jsou ošetřovatelé ošetřovateli – a nikoli klienti.

Elias Hirschl je mladý, ale už nyní velmi úspěšný rakouský autor, poezie slamer a hudebník. Stovka černých šicích strojů je jeho třetí román.

Brož., 232 str., 379 Kč.

Církevní turistika opět na brněnském výstavišti

Brno – Ostravsko-opavské biskupství se bude opět prezentovat na největším tuzemském veletrhu cestovního ruchu v Brně. Výstavy GO - Mezinárodní veletrh průmyslu cestovního ruchu a REGIONTOUR - Mezinárodní veletrh turistických možností v regionech bude hostit brněnské výstaviště ve dnech od 17. do 20. ledna 2019. S aktivitami na poli „Církevní turistiky“ se diecéze připojí k dalším diecím na společném stánku č. 28 v pavilonu P.

Na jednom místě se budou společně se svými projekty prezentovat Biskupství brněnské, českobudějovické, ostravsko-opavské, plzeňské, opolská diecéze i diecéze St. Pölten z Rakouska. Stánek „Církevní turistika“ je tradičně také místem, kde se veřejnosti představuje Konference vyšších představených ženských řeholí.

Penzion Johannes

Letošní novinkou na veletrhu cestovního ruchu bude prezentace nového penzionu Johannes ve Staré Vsi u Rýmařova, který je v provozu od loňského srpna a nabízí prostor pro rodinnou dovolenou nejen v létě, ale i v zimních měsících.

Na stánku „Církevní turistika“ na brněnském veletrhu GO a REGIONTOUR ve dnech 17. až 20. ledna se bude ostravsko-opavská diecéze prezentovat již potřetí. Foto: Petr Polanský/Člověk a víra

Stánek s rekreačními nabídkami tuzemských diecím letos poprvé doplní prezentace rakouské diecéze St. Pölten, která má co nabídnout jak na poli možností ubytování v klášterech, tak i celou síť značených poutních tras pro pěší putování.

Kurz pro průvodce v Brně s výletem do Rakouska

V letošním roce připravuje brněnská diecéze ve spolupráci s diecím St. Pölten kurz pro průvodce v církevním cestovním ruchu. Projekt je podpořen EU dotací z programu Interreg Rakousko-Česká republika.

Náplní kurzu budou přednášky zaměřené na dějiny umění, architekturu, teologii umění, kulturu slova a dovednosti průvodce. Součástí kurzu bude i exkurze do Rakouska s praktickou ukázkou průvodcovské služby našich rakouských kolegů.

Termíny kurzu (soboty):

23. února 2019 a 16. března 2019 v budově Petrov 2, Brno

30. března 2019 proběhne exkurze do St. Pöltenu.

Účast na kurzu je bezplatná.

Pořadatel hradí zajištění přednášek a dopravu Brno - St. Pölten a zpět.

Účastníci si hradí stravu a cestovní pojištění.

Přihlašujte se na adrese dolihalova@biskupstvi.cz.

Církevní silvestr v Těrlicku na téma 1. republika

Těrlicko – „Snad taky budou si umět zpívat a tančit na stole jako my i za 100 let...“ O to jsme se snažili na letošním Církevním silvestru s tématem První republika. Ano – večer 1. 12. si v Těrlicku naprostá většina mládeže užívala divoké tančení, scénky, výborný fotokoutek a ***** bufet. Kamarádi říkali, že se celý večer skvěle bavili. Jejich zpocený výrazy po skončení akce vypovídaly o šíleném tanci, který předváděli. Za sebe musím celou akci ohodnotit na 100 %, dávám organizátorům 10 bodů z 10. Musím se ale přiznat, že jsem nesplnil všechno, co jsem plánoval. Začalo to tím, že jsem přišel pozdě a ani si nenachystal nic s trikolórou... ale bylo hůř: neskončil jsem totiž u tančení na stole, ale spíše u konverzací pod stolem (ne

kvůli alku – to nebylo na akci dostupné). Taky jsem si chtěl užít tanec s nějakou skvělou holkou, což se mi sice vícekrát povedlo, ale nevedlo to k žádnému dlouhodobějšímu vztahu. Dále jsem chtěl sníst fakt hodně jídla, ale výborná specialita šéfkuchaře o. Davida mě zasytila, a tak jsem skončil u drinků s ledem. Na fotokoutek, který ohromoval svou profesionalitou, mi tak ani nevyšel čas. Připadá Vám to vtipné? Doufám, že ne – tyto nezdravé berte s nadsázkou. Naopak, toho podařeného bylo mnohonásobně více. Například skvěle pobavily scénky a moderace pod vedením jáhna Jiřího Klose. Jeden z nej zážitků – se sympačkama jsme velmi hlasitě zazpívali skvělé písničky přímo uprostřed tanečního parketu. V rámci asistování

v bufetu jsem dostal skvělé instrukce od Terky Ručkové a o. Davida Tylečka (kterým tímto děkuji). Díky nim jsem se naučil např. přípravu luxusního pudinku a vyzkoušel si frmol, jaký by mohl být ve fast-foodovém stánku. Přijely také animátorky (a animátoři) spolu s týmáky z DSM, kteří skvěle obohatili naše společenství karvinského děkanátu. Navíc jsme společně pokecali s přáteli, se kterými se zase tak často nevidáme. Naučili jsme se nové tance (nebo se o to snažili). Bavili jsme se natolik dobře, že se nám o půlnoci opravdu nechtělo končit. Ve společné modlitbě jsme akci zakončili a ze zábavy vkročili rovnou do adventní doby a nového církevního roku. Děkuji všem zúčastněným a těším se zase příště.

Václav Waloszek

P. Rudolf Tomanek (1879–1941)

Byl významným činitelem církevního i kulturního života v Horním Slezsku, velice váženým knězem, vyhledávaným kazatelem a velkým vlastencem. Přinejmenším kvůli poslední položce neunikl pozornosti gestapa, která vyústila jeho smrtí v koncentračním táboře Dachau.

Narodil se 1. 2. 1879 v Ropici v rodině mlynáře, která zde žila již několik generací. Na svět přišel v době, kdy Polsko jako takové neexistovalo – bylo rozděleno mezi Rakousko, Rusko a Prusko. Vyrůstal ve vlasteneckém prostředí početné polské komunity toužící Rzezypospolitě navrátit její někdejší slávu. Láska k Polsku tak formovala osobnost P. Rudolfa takřkajíc od kolébky. Projevila se i během studií na německém gymnáziu v Těšíně (polské bylo v tomto městě otevřeno až v r. 1895), kde se stal členem tajného spolku Jedność (Jednota), kladoucího si za cíl udržovat v polské mládeži studující na školách v Rakouském Slezsku polského ducha.

Po maturitě vyslyšel Boží volání a vstoupil do kněžského semináře v Olomouci, kde však nepobyl příliš dlouho, neboť již v r. 1899 přestoupil do nově otevřeného semináře vidnavského. (Od gen. vikáře Ludwika Knypse dostal mimochodem za úkol postarat se o převoz polské knihovny do Vidnavy.) Z něj vyšel 25. 7. 1901 jako Kristův kněz a zaměřil do svého prvního kněžského působišť, jímž byl Grodziec. Poté se stěhoval do města svých gymnaziálních studií, mj. v něm učil katechismus na státním učitelském ústavu. Původně měl učit v Bílsku (dnes Bielsko-Biala), ale úředníci městské správy tuto možnost kvůli jeho výrazným propolským tendencím vetovaly. Snad i proto trávil mezi lety 1911–1918 v Bobrku, kde vyučoval v polském učitelském semináři. Pro polské vojáky bojující v zákopech 1. svět. války sestavil v té době malý zpěvník kostelních písní a modliteb.

Patriotismus P. Rudolfa se projevoval výrazně i navenek. Byl např. členem spolku Dziedziectwo błogosławionego Jana Sarkandra dla Ludu Polskiego na Śląsku, katolického sdružení se sídlem v Těšíně, jež usilovalo o osvětu polských věřících ve Slezsku, a to skrze tiskový apoštolát, kulturu a další nástroje. Pů-

sobil i ve spolku bl. Melichara Grodeckého, jehož posláním byla výchova katolické mládeže. Coby jeho prezident se zasloužil o výstavbu internátu pro studenty učitelského institutu v Bobrku a později též o vybudování ženského internátu v už polském Cieszyně se dvěma vedlejšími budovami.

Co se psaní týče, byl P. Rudolf velice výkonný, na jeho psacím stole vznikl nespočet novinových či časopiseckých teologických článků – byl neocenitelným spolupracovníkem vedlejších tiskovin pro polské věřící (nejen) na Těšínsku, jako např. *Mysterium Christi*, *Przegląd Homiletyczny* či *Nowa Biblioteka Kaznodziejska*. Jakému renomé se těšil, svědčí skutečnost, že v r. 1916 kázal na pohřbu polského národního spisovatele Henryka Sienkiewicze. Mimochodem, jako kazatel byl P. Tomanek velice ceněný a vyhledávaný, získal si dokonce přezdívku „Zlatoústý“. Dokázal dané téma vyložit jasně a zajet přitom na hlubinu.

Své hřivny používal tento ropický rodák ke slávě Boží i v letech samostatného Polska. Vydal např. překlad mešních čtení liturgického roku či svou knihu o problematice očištění. Výraznou měrou se podílel i na polském překladu misálku, jehož poválečného vydání se už nedožil. Stejně tak stál u zrodu vydávání modlitební knihy „Chwalcie

Pana“, která se jenom ve 30. letech dočkala osmi vydání. Krom toho vydal celou řadu drobnějších modlitebních knížek a zpěvníků, překládal pastýřské listy, teologické spisy, různé texty týkající se historie Církve svaté, pedagogiky či liturgiky a po smrti svého přítele P. Józefa Londzina dokončil a dal do tisku jeho knihu o dřevěných kostelech na Těšínsku. Pravdy Boží nešířil mezi věřícími „jen“ psanou formou, ale i ústně – krom kázání ještě vyučoval na cieszyńském gymnáziu Antoniego Osuchowskiego, kde gymnazisty vedl k úctě k Bohu a vlasti.

R. 1934 ze zdravotních důvodů odešel předčasně do kněžského důchodu. Nedlouho před vypuknutím 2. svět. války byl pověřen vypracováním nového katechismu. Nebylo mu však dáno dílo dokončit – nejprve kvůli zranění při dopravní nehodě (havárie autobusu), potom kvůli německé okupaci jeho drahé vlasti.

Válka neznamenal jen konec jeho úsilí, ale i konec jeho života. Vlastenecky nastavený kněz, navíc nadále veřejně činný, se nemohl dostat do hledáčku gestapa, jakkoli byl už povážlivě nemocný. Spíše je s podivem, že k zatčení P. Tomanka došlo až 18. 4. 1940. Předtím mu byl ještě zkonfiskován majetek, čehož však příliš neželal, na srdci mu ležely hlavně ztráty na lidských životech, jichž bylo už v té době jen v polských řadách požehnaně.

Po zatčení byl P. Rudolf vězněn nejprve čtyři dny v Českém Těšíně, konkrétně v prostorách Kohnovy továrny na ohýbaný nábytek, jež sloužila jako provizorní vězení. 22. 4. byl převezen do koncentračního tábora Dachau, kde krom svobody ztratil i jméno – odtěd byl pouhým číslem, jímž se měl vždy hlásit, číslem 22087. Z Dachau byl 2. 8. 1940 převezen do koncentračního tábora Mauthausen-Gusen, aby byl 8. 12. téhož roku transportován nazpět do Dachau. Zde taky 18. 7. 1941 zemřel vyhladověním.

Jedna z ulic v Cieszyně dnes nese jeho jméno – ulica Księdza Rudolfa Tomanka.

Libor Rösner

Tříkrálový průvod v Opavě

